

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 14

1919 ஓஸ் மார்ச்சுமீ

மாதம் 10

NURSERY RHYMES

மழலைப் பாட்டு

மழலைப் பாட்டு என்பது சிறுவர் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்குத் தக்கவாறு அவர்கட்கு மனமகிழ்ச்சியைப் பயக்கும் வண்ணப் புலவரால் பாடப்படுவதாகும். உலகத்தில் வாழும் மக்கள் அனைவருக்கும் பாட்டு இன்றியமையாததாக உளது. அஃது எல்லாப் பருவத்துக்கும் வேண்டப்படுவதாகும். இளம் பருவத்துக்கு இசையும் பாடல் சிறுவர்கட்கும் முதமைப் பருவத்தினர்க்கு அவர்கட்குப் பொருத்தமான பாடல்களும் இருத்தல் வேண்டும். பாட்டில்லாத வாழ்வு இன்பமில்லா வாழ்வாகும்; அது சுவையில்லா உண்டியும் இனிமையில்லாப் பண்ணும் போன்றதாகும். பாட்டு எல்லா உள்ளத்தையும் இன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்தச் செய்கின்றது. அதன் முக்கிய பயன் கேட்போருக்கு

உடனே இன்பத்தைச் செய்வதாகும். அவ்வாறு கேட்டவர் நெஞ்சில் இன்பமுண்டாகும்படி அழகுடன் மனோபாவனையை எழுப்புவதாக உலகப் பொருள்களையும் அதுபவங்களையும் எடுத்து வெளியிடுவதே பாட்டின் நோக்கம். ஆதலின் பாட்டைப்போல் அழகுடையதும் தெளிவான பொருள் விளக்கமுடையதும் இன்பத்தைத் தரத்தக்கதும் வேறென்னுமில்லை. சித்திரம், சிற்பம், சங்கீதம் முதலியன அழகுடையனவாய் இன்பத் தரத்தக்கனவே யாயினும் பாட்டிற்குப் பிற்பட்டவைகளே. பாட்டு எல்லாருக்கும் எப்போதும் இன்றியமையாதது என்னும் இவ்வுண்மை இயற்கையென்பதைப் பல நாடுகளிலும் மக்களுக்கு அவ்வப்பருவத்துக்கு இயைந்த பாடல்கள் தோன்றி யிருத்தல் நன்கு புலப்படுத்தும். நம் தமிழ் நாட்டில் இத்தகைய பாடல்கள் நிறைந்துள்ளன. இளம் பிள்ளைகட்கு ஏற்ற மழலைப்பாட்டுக்கள் பல கர்ண பரம்பரையாக வழங்கிவந்தன. இப்போது அவற்றுள் சிலவே கேட்கப்படுகின்றன. பல நவீன நாகரிகத்தினால் ஒழிந்துவிட்டன.

‘தாலாட்டும் வக்கணையுந் தானாகவரும்’ என்பது ஒரு பழமொழி. ஒரு பெண் ஒரு மகவை ஈன்றவுடன் அம் மகவின் தூய்மையான அழகினை உற்று நோக்குந்தோறும் தன் மனோபாவனை விரிந்து, இன்பத்தில் தோய்ந்து அதனை வெளிப்படுத்தப் பாடத் தொடங்குகின்றாள். அப்படிப்பட்ட பாடல்கள் அளவிறந்தன. அவைகளே ‘தாலாட்டும் பாடல்’களாம். அப்பாடல்களில் உள்ள நயங்களும் இனிய கருத்துக்களும் பாவனாசக்தியும் மிகச் சிறப்புடையனவாகும். அங்ஙனமே ஒரு பெண் தனக்கு இனிய கணவனையேனும் பிறரையேனும் இழந்தபோது துன்பமேலீட்டால் தன்னை மறந்து பாடுவன (வக்கணைப் பாடல்) புலம்பல் ஆகும். அவற்றுள் உள்ள பொருட் பாகுபாடுகளும் கருத்து நேர்மையும் இயற்கை அமைப்பும் பெரும் புலவருக்கும் வாய்க்காதது. இவையேயன்றி வினோதமான பாடல்களும் தெய்வசம்பந்தமான பாட்டுக்களும், விடு கவிகளும் மிகப் புலவாய்ப் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளுள் ஒழிந்தன போக இப்பொழுது எஞ்சியுள்ள பகுதிகளையேனும் தேடித் தொகுத்து வெளிப்படுத்தியின் அவை அனைவருக்கும் பெரும் பயன் விளைக்கு.

தாலாட்டுதல், குழந்தைகளை வாவெனக் கூப்பிடல், குழந்தைகட்கு நிலாவைக் காட்டல், அவர்களை ஊசலாட்டுதல், அவர்கள்

PRIDE

கர்வம்

உற்றுப் பார்க்குமளவில் எவரும் செருக்கடைவதற்கு ஏது ஒன்றுமில்லை. எதற்காகச் செருக்கடைந்தாலும் தன் சொந்த முயற்சியாலேயே வருந்தி யறிந்த சொற்ப விஷயங்கள் தவிர மற்றப்படி கற்ற வித்தையைப் மற்றிப் பெருமை பாராட்டக் காரணம் சிறிதுமில்லை. வேறொருவன் கற்றறிந்த கல்வியில் ஒரு சிறிது நாம் பெற்றுக்கொள்வதனால் செருக்கடையலாமா? அப்படிச் கர்வப்படுவது ஒருவனிடத்தில் ஒரு காசு பெற்றுக்கொண்டு அதனால் கர்வப்படுவது போலாம். தங்களுக்குப் பிச்சை எவ்வளவு அதிகமாகத்தான் கிடைத்தாலும் பிச்சைக்காரர் கர்வம் கொள்ளலாமோ? கல்வியறிவு கைவழங்குகிற நாணயம்போன்றது. ஒருவன் தானே முதலில் வருந்திப் பொன் சம்பாதித்துப் பிறகு அதைச் செம்மையாய்ச் சத்திசெய்து தானே முத்திரையிட்டு நாணயமாக்கிக்கொண்டாலும் அல்லது இவ்வாறு ஒருவன் ஏற்படுத்திய பொருளைத் தன் புத்தி சாமர்த்தியங்களை விசேஷமாய்ச் செலுத்தி நல்லவழியில் பிரயாசைப்பட்டுச் சம்பாதித்தாலும் சிறிது செருக்கடையக் காரணமுண்டு. இவைகள் ஒன்றுஞ் செய்யாமலிருக்க வழிப்போக்க னொருவன் தன் கையிலிருந்த பொருளை முகத்தில் எறிந்துவிட்டுப் போனால் அதைப்பற்றிப் பெருமைப்படக் காரணம் உண்டோ? ஒருவன் இவ்வகையாய்ப் பிச்சை பெடுத்துக் குபேரனைப்போலக் கோடிகோடியாய்த் திரவியத்தைக் குவித்தாலும் அவன், அற்பமாயினும் தன் உழைப்பினாலேயே சம்பாதித்துக்கொள்பவனுக்குச் சற்றேனும் சமமாகான். இந்தத் திருஷ்டாந்தப்படி சூரியன் பூமியைவிடப் பெரிதென்று ஒருவர் போதித்தால் அதை அறிந்துகொண்டதற்காக நாம் என்ன காரணத்தைக் கொண்டு கர்வப்படுகிறது. அக்கர்வத்தை அவ் விஷயத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தவரிடத்திலேயே காட்டுவது வியப்பினும் வியப்பே! பல பண்டிதர்கள் தாம் கற்றறிந்த பற்பல விஷயங்களையும் நமக்குக் 'கற்பித்துக்கொடுத்துத் தமது கல்விப் பொருட்சுமையை நம் தலைமேல் சுமத்தினாலும், அப்படி வரப் பெற்ற கல்விச் சுமைக்காகத்தான் என்கிறீர்கள் நாம் பெருமைபாராட்டியாயமென்ன? முன் யாரோ ஒரு வித்வான் வருந்திப் பாடுபட்டு ஸ்தாபித்திருக்கிற சித்தாந்தங்களை வேறொருவர் நமக்குச் சம்-

மதமில்லாம ஷிருக்கப் பலவந்தமாகவும், நாம் நல்லது பொல்லாத தென்பதைக்கூடத் தெரிந்துகொள்ளத் திறமையற்றிருந்த நமது சிறு பருவத்தில் அடித்துப் புடைத்து நமக்கு வெறுப்பாகவும் பாடம் செய்வித்திருக்க, அவைகளுக்காக நாம் கர்வப்படுவதற்கென்ன காரணம்? உண்மையாய்ப் பார்க்குமளவில் நாமே பாடுபட்டுத் தேடிச் கண்டறிந்த கல்விப்பொருள் ஒன்று தவிர மற்ற வழியால் வரப்பெற்ற எவ்வகைக் கல்வியும் நாம் பெருமை பாராட்டும்படி நம் மனதிற்கு ஏற்ற அணிகலம் ஆகமாட்டாது. ஒருவன் பாலைவனத்தில் சிறிதாய்க் குடிசை யொன்று போட்டுக் குடியிருப்பதற்கு வேண்டிய பாய், படுக்கை, பலகை, பீடம் முதலிய பல உபகரணங்களையும் வருந்திச் செய்துகொள்வானானால், அவன் தனக்குத் தானே சிறுவீடு ஒன்று கட்டிக் கொண்டதற்காகக் களிப்படைவது சரியே. அப்படியிருக்க வெகு நேர்த்தியாக நிருமித்துச் சகலவித சாமான்களும் ஒன்றோடொன்று குறைவில்லாமல் சேகரிக்கப்பெற்ற திவ்விய மாளிகை யொன்று ஒருவனுக்குத் தன் முயற்சி சிறிதுமின்றி அமையுமாயின் அவன் முன்னவனைவிடப் பலமடங்கு அதிகமாய்ச் சுகங்கள் அனுபவிக்க இடமுண்டாயினும், எள்ளளவேனும் அகங்காரம் கொள்வதற்கு ஏதுவில்லை. அம்மாளிகையைக் கட்டினவன் திறமைக்காகவோ இவன் கர்வப்படுகிறது! பிறர் தேடிய தந்தக் கட்டிலிற் படுப்பவனுக்கு உண்டாகும் ஆனந்தம் தானே தேடிய தாழம்பாயிற் படுப்பவனுக்கு உண்டாகும் ஆனந்தத்தில் பாதியாவது இருக்குமென்று சொல்ல இடமேயில்லை. தானாகவே சம்பாதித்துக் கொண்டவனாகச் சொல்லப் படுவனுக்கூடக் கர்வப்படக் காரணம் சிறிதும் இல்லை. ஏனெனில் எல்லாம் தெய்வச் செயலேயன்றி நம்மாலாவது ஒரு சிறிதும் இல்லை.

“பிறக்குங்காற் பேரெனவும் பேரா விறக்குங்கா
னில்லெனவு நில்லா வுயிரனைத்து — நல்லா
ளுடம்படிற் றானே பெருகுந் கெடும்பொழுதிற்
கண்டனவுங் காணாக் கெடும்.”

என்று விளம்பி நாகனார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி எல்லாச் செல்வங்களும் இலகூழ்மியின் கிருபையால் உண்டாவதெயன்றி நம்மால் ஒரு சிறிதும் ஆவதில்லை. ஆகையால், நான் சம்பாதித்-

தேன் நான் செய்தேன் என்னும் அகங்காரங்களை விட்டொழித்து எல்லாம் சர்வசக்தியுள்ள இறைவன் செயலென்பதை யுணர்ந்து அவ்விதமாகச் சம்பாதிக்கும்படியாகவும் செய்யும்படியாகவும் கிருபை புரிந்த சர்வசக்தியுள்ள இறைவனைச் சதா தியானித்துக் கொண்டு பிறர்க்கும் நன்மையாய் வாழ்ந்து வருவது கடமை.

R. THIRUMALAI IYANGAR,

T. R. Elementary School,

Kalangal, Sulur Post,

Coimbatore Dt.

PROVERB EXPLAINED

“கண்டது கற்கப் பண்டித னாவான்”

அஃதாவது, பார்த்தவைகளை (பகுத்து) அறியக்கூடியவன் கற்றவனாவான் என்பதே.

அறிவென்பது சுருக்கமாகச் சொல்லப் புகின் ஐம்புலன்களாலும் உணர்வதாகும். “எண்சாணுடம்பிற்குச் சிரசே பிரதான” மென்பது போன்று, அவ்வைந்து புலன்களில் “ஒங்குறுப்பிற் கண்ணே பிரதான”மா யிருக்கின்றது. இது நோக்கியே “எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத்தகு” மென்றும் “கண்ணுடைய ரென்போர் கற்றோர்” என்றும் நம்முதியோர் கண்ணையே விசேஷித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். அன்றியும் கண்டது கற்கப் பண்டித னாவான்” என்பதிலும் காண்டலே விசேஷமாக மதிக்கப்படுகின்றது.

அவ்வாறு கண்ணே பிரதானமென்பது உண்மையா? என்பதை ஆராய்வாம். ஒரு செவிடன் ஒன்றின் சப்தத்தைக் கேட்டு, அனுபவிக்கும் திறனிழந்தானாயினும் உருவம், அழகு முதலியவற்றைக் கண்டு, பகுத்தறிகின்றான். நாக்கில்லான் ருசியறிய முடியாதிருப்பானாயினும் மற்றைப் புலன்களாற் பார்த்தும் கேட்டும் பகுத்தறிகின்றான். கண்ணில்லாதவனோ இயற்கை வணப்பைக் கண்டு, அனுபவிக்க முடியாது. அன்றியும், ஒன்றைப் பகுத்தறியும் சக்தியில்லாது கெடுகின்றான். ஆனதுபற்றி, அறிவிற்குப் பிரதானம் கண்ணென்பது யாவருக்கும் தெற்றென விளங்கும்.

சசன் படைக்கும் காலத்து யாவருக்கும் ஒரே அறிவைக் கொடுத்திருத்தலினாலே ஏனைய பொருள்களை ஒருவன் ஐம்புலன்களில் மேம்பட்ட கண்ணால் பார்த்து, அவ்வியற்கை யறிவினாலே அறிதலினாலே பண்டிதனாகின்றான். இஃது மேனாட்டாரும் புகழும் கம்பரின் இயற்கை வர்ணனைகளின் மேன்மையால் அவர் இப்போதும் பொலிவுற்று விளங்குவதும் மற்றையார் எழுதிய கதைகளில் அவ்வியற்கை வர்ணனை யில்லாததால், அவர்கள் பொலிவின்றி விளங்காதிருப்பதும் இதற்குச் சான்றாகும்.

அவ்வாறு அனுபவித்தோ ரெழுதிய நூல்களாலும், அந்நூலைக் கற்றோர் சொல்லியவற்றாலும் கற்றுப் பகுத்து அறியாது காண்போன் யானையையும் கொக்கையும் கண்ட குருடர்கள் போலாகின்றான்.

காண்பதாவது பார்த்தல். அதுவே காட்சி ஆதலால் அக் காட்சியை அனுபவிப்போன் பண்டிதனென்பது நிச்சயம். அவ்வாறின்றிக் கற்றது காண்போன் பண்டிதனாவது சந்தேகமே. இதுபற்றியே அறிவிற்கு ஞானக்கண் என்று சொல்வர்.

M. PERUMAL MOOPPANAR,

Student, G. T. School,

Dindigul.

MYSORE EDUCATION AND MADRAS TEACHERS

மைசூர்க் கல்வியும் சென்னை உபாத்திமார்களும்

4-2-'18 மாதம் 5 மணிக்கு இவ்வூர் (திண்டுக்கல்) கவர்ன்மெண்டு டிரைனின் ஸ்கூலில் மிஸ்டர் ரங்கசாமி ஐயங்காரின் அக்கிராசனத்தின்கீழ் 'மைசூர் விவசாய டிப்டி டைரக்டர் மிஸ்டர் எக்ய ராராயணய்யர் எம். ஏ.' அவர்கள் கிறந்த தமிழ் நடையில் "மைசூரில் கல்வி" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு பிரசங்கம் செய்தார் எனக் கீழ்வருமாறு 8-2-'18 சுதேசமித்திரனில் கண்டோம்.

அதில் முக்கிய சாராம்சம் யாதெனில் :—

மைசூர், பெங்களூர் இவ்விரு நகர்களிலும் தாய்பாஷையில் இலவச ஆரம்ப கட்டாயக் கல்வி ஏற்படுத்தி யிருப்பதாயும் ஏனைய

ஐந்நூறு ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு சிறு கிராமத்திலும் இதேமாதிரி கட்டாயக் கல்வி இருப்பதில் மேற்படி கிராமவாசிகள் பாதிச் செலவை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், மற்றைய பாதிச் செலவைக் கவர்ன்மெண்டார் கொடுத்துதவுகிறதாகவும், அப்பேர்ப்பட்ட ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் 2 முதல் 6 ஏக்கர்வரை விஸ்தீரணமுள்ள நிலம் விவசாயக் கல்விக்காகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அவ்வக் கிராமத்தின் சீதோஷணத்திற்கும் நிலவசதிக்கும், தண்ணீர் செளகரியத்திற்கும் தக்கவாறு விவசாயங்கள் அம்மாணவர்கட்குக் கற்பித்துக் கொடுத்து வருவதாகவும் எடுத்துரைத்தார். கிராமந்தோறுமுள்ள ஒவ்வொரு பாடசாலைக்கும் சென்று கல்வி அபிவிருத்திக்காக அவ்வப்போது தாய்பாஷையில் உபநியாசம் செய்வதற்காக அநேகரை சர்க்காரில் நியமித்திருக்கிறார்களென்றும் கிராம வாரியாய்ச் சுற்றுவதற்காக இலவச புத்தகசாலைகளும் ஏற்படுத்தி யிருப்பதாகவும் சொன்னார். தவிர, மேற்கண்ட சங்கதிகள் சரியாய் நடந்தேறி வருகிறதா வென மேல் பார்ப்பதற்கென்று அநேக உத்தியோகஸ்தர்களையும் மகாராஜா நியமித்திருக்கிறாராம்” என்பதே.

நமது சென்னை மாகாணத்திலும் ‘இலவச ஆரம்ப கட்டாயக் கல்வி’யை ஏற்படுத்திப் பாதிச் செலவைக் கவர்ன்மெண்டார் வகித்துக்கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும். இதற்கென மிக அதிக செலவு தற்போதுள்ளதைவிட ஏற்படாதென்போம். தற்போதே அநேக ஜாதிப் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளமில்லை யெனத் தீர்மானித்து விட்டார்கள். ஆதலால் சம்பளங் கொடுப்போர் மிகச் சிலரே யாவர். இம்மிகச் சிலரின் சம்பளமும் மிகச் சொற்பமே யாதலால் சொற்ப செலவை மேலே கூறிய இருதிறத்தினரும் நிர்வகிப்பது சுலபமென்னலாம். அநேகமாகக் கிராமங்களில் மிகச் சிலரே கொடுக்கும்படி ஏற்படுத்தி யிருப்பதும் அன்னவர்களால் கொடுக்கச் சாத்தியப்படுவதில்லை. ஆதலால் உத்தரவின்படி அப்பையனைப் பள்ளியினின்றும் நீக்கிவிடலாமெனினும், கிராமத்தார் தமது குறைகளையும் வறுமையையும் கூறுங்கால் அப்பையனைப் பள்ளிக்கூடத்தினின்று அனுப்புவதற்குச் சாத்தியப்படுவதில்லை. ஆகவே மிகச் சொற்பமாகிய தனது போஷணைக்கே போதாத சம்பளம் பெறும் உபாத்திமார் அப்பிள்ளைகளின் சம்பளத்தையும் கஷ்டத்தோடு கஷ்டமாய் எங்காவது

செஞ்சிக் கூத்தாடிக் காலகூழ்பம் செய்கையில் அதையும் ஈடு செய்துகொண்டு, குறித்த தேதியில் அனுப்பாவிடில் அபராதம் (நுபாய்க்கு ஒரு அணு வீதம்) கொடுக்க வேண்டுமே என, அனுப்பவேண்டி யிருக்கின்றது. பிள்ளைகளின் சம்பளம் குறித்த தேதியில், அனுப்பாவிட்டால் அபராதமாகச் சம்பளத்தில் பிடித்தம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமென உத்தரவு ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஏழை உபாத்திகளின் மிகச் சொற்ப சம்பளம் இவர்களுக்குக் குறித்த காலத்தில் வருவதற்கு யாதொரு ஏற்பாடும் செய்துள்ளதாகச் சம்பளம் காலாகாலத்தில் வாரந்திலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆகவே உபாத்திமார்கள் இவ்வகை இடுக்கணில் சிக்கி யிருக்கும்போது எவ்விதம் தம்மாணவர்கட்கு நன்கு சிரத்தையுடன் கல்வி போதிக்க முடியுமென்பதை காருண்யமும் கல்வியபிமானமு மிகுந்துள்ள அதிகாரிகளும் ஜனப்பிரதி நிதிகளும் பத்திராதிபர்களும் தக்க ஏற்பாடு கூடிய சீக்கிரம் செய்வார்களாக — செய்ய முயற்சிப்பார்களாக.

P. பரிமணப்பல்லவராயர்,

உபாத்தியாயர், போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,

திருவளர் சோலை, P. O., திருச்சி ஜில்லா.

TWO FISHERMEN

இரண்டு செம்படவர்கள்

ஏரி, குளம், குட்டைகளண்டை அடிக்கடி நமது கண்களைக் கவரத்தக்கனவாய்க் காணப்படும் பறவைகளில் முக்கியமானவை மீன்கொத்தியும் நாரையுமே. இவை பொறுமையுஞ் சாதுரியமுமுள்ள செம்படவர்களுக் கொப்பாய் மீன்பிடிப்பார்களுக் கெல்லாம் ஓர் வழிகாட்டியாய் யுள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தன் தன் இரையைத் தேடியடைய இயற்கையிலேயே வெவ்வேறு வித வழிக ளமைந்திருக்கின்றன. ஆயினும் பொறுமையென்பதொன்று இவை இரண்டிற்கும் பொதுவாக விருக்கின்றது.

மீன்கொத்திப்பறவை சாதாரணமாய் உஷ்ண தேசங்களிற் காணப்படுகின்றது. அழகு சோபிக்கும் அத்தகைய பட்சிகள் ஐரோப்பா முதலிய குளிர்ச்சியான விடங்களிற் காணப்படுவதருமை. ஆபினும் நமது தேசத்திற் காணப்படும் மீன்கொத்தியைப்போன்றதோரழகிய பறவையை (King Fisher) ஒங்கிலாந்தில் இங்குமங்கு மரங்க ளடர்த்தியாயுள்ள நீரோடைகளி னருகே காணலாம். அதனை ஆங்கிலேயர் காணும்போதெல்லாம் காணுது கண்ட கம்பங்குழாக மதித்துப் புகழ்கின்றார்கள்.

மீன்கொத்தியின் உடற் பரிமாணத்தை நோக்கும்போது அதற்குத் தலை பெரியதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. சிறிது சிவப்பான முகத்தினின்றும் உரத்து நீண்ட அலகு புறப்பட்டிருக்கும். கால்கள் செம்மை நிறம் பொருந்தியன. இறகுகள் நீலமாகையால் அதை நாம் நீலப்பட்டியாகவே காண்போம்.

இப்பறவையின் பெயரினாலேயே இதற்கு முக்கிய ஆகாரம் இன்னதென்று நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட தல்லவா? மீன்கொத்தி மீன்பிடித்துத் தின்ப தெப்படி? நீர் நிலைகளினருகே மரங்க ளிருந்தால் அப்பறவையானது நீருக்கு நேரேயுள்ள ஓர் கிளையின்மீ திருந்து கீழே பார்த்துக்கொண்டே யிருக்கும். நீரின்மேல் ஏதோ வொருமீன் காணப்பட்டவுடனே எலியொலி கேட்ட பூனைபோல் ஐக்கிரகைப்பட்டு விறைத்துத் தலைசாய்த்து நோக்கி, அது அம்மீனுக்கு நேராக ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து ஒரு நொடியில் அதைத் தன்னலகில் குத்திக்கொண்டு கிளைக்கு வந்து சேரும். பட்சி பாய்வதுந் தண்ணீ ரடிபடுவதும் மறுபடி அது ஏதோ வேர் கிளையைச் சேர்வதும் கண்மூடிக் கண்திறக்கு முன்னே முடிந்து விடும்.

மீன்கொத்திப்பறவை நீரினின்றும் கிளையிற் சேர்ந்தவுடனே தனது அலகிலுள்ள மீனை முறுக்கிக் கிளையின்மீதடித்துக் கொண்டு தலை முன்னும் வால் பின்னுமாக வைத்தெடுத்து விழுங்கும். ஓர் மீனை அப்படியே விழுங்கச் சொளக்கியமான வேறுவித வழியுண்டா வென்பதை யோசித்தறியுங்கள். நமது கிராமவயல்களில் ஏற்றக் கோல் றுனியிலிருந்து இப்பறவைகள் தீவிரென்று கிணற்றுக்குள் பாய்ந்தேறுவதைப் பிள்ளைகளும் உவாத்திமார்களும் கண்கூடாகக் காணலாம்.

பட்சிகள் தங்க மரமுதலான யாதோ ராதாரமுமற்ற வெளியா யிருக்கும் நீர்நிலைகளைக் கண்டால் இப்பறவை ஆகாயத்தில் நீருக்கு நேராக இங்கு மங்கும் பறந்துகொண்டே இரை கண்டவுடனே முன்சொன்னபடி பாய்ந் தடித்துக்கொண்டு போய்விடும். சிற் சில சமயங்களில் அது இரண்டொரு விநாடி நீரில் முழுகியிருந்து இரையோடு வெளிவருவதுமுண்டு.

மீன்கொத்திப் பறவை நீர்நிலைக் கரைகளில் மண்ணைத் தோண்டி வளைசெய்துகொண்டு அதில் வாசஞ்செய்கின்றது. வளைக் குள் முட்டையிட்டுக் குஞ்சுபொரித்துப் பாதுகாப்பதற்கு அறை போன்ற ஓர் துளையும் செய்துகொள்ளும். அது தடவைக்கு ஐந்தாறு முட்டைகளிடும். குஞ்சுகள் வளையின் தலைவாயில் வந்து வெளியே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது நீ வெருட்டுவா- யானால் உடனே அவைகள் உன்னைப் பார்த்தபடியே பின்னுக் கோடித் தங்களறைபிற் புகுந்துகொள்ளும். அபாய காலங்- களிற் பறவைகளும் நிலத்தில் வாழ் மற்ற ஜந்துக்களும் இப்படியே செய்யக் காணலாம்.

நீர்நிலைகள் வற்றி நீரற்றுப்போன விடங்களில் இப்பறவைகள் நில்லா; நீருள்ள விடங்களையே தேடிச்செல்லும். அப்படி இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து செல்லுங்கால் மத்தியில் வெகுதூரத்- துக்கு நீர் காண்ப தரிதாயின் அப்பறவைகள் இடைவழிகளில் இறந்துபடுகின்றனவாம்.

நான் சொல்லவந்த இரண்டாஞ் செம்படவன் குரண்டம் எனப்படும் நாரையே. இது சதுப்புநிலப் பிரதேசங்களிலும் நீர் நிலைகள் ஏராளமாயுள்ள விடங்களிலும் காணப்படும். அப்படிப் பட்ட விடங்களிலேயே அதற் காகாரமாயுள்ள மீன் தவளை நத்தை முதலிய ஜந்துக்கள் வசிக்கின்றனவல்லவா? நீரின் மத்தியில் நிற்கும்போதும் உடல் அதற்குள் அமிழ்ந்து போகாத அதன் கால்கள் வெகு நீளமா யமைந்திருப்பதும், சேற்றில் அழுந்திப் போகாதபடி அதன் பாதங்கள் அகன்று விரிந்திருப்பதும், இரை- யைத் தவறாமற் பற்றி யெடுத்துக்கொள்ளத் தக்கதாக அதன் அலகு நீண்டு முனையோடிக் கூர்மையா யிருப்பதும், சற்று நீ ருக்குள் ளிருக்கும்போதே இரையைத் தெரிந்து கண்டுபிடித்துக்கொள்ள இயற்கையான கூரிய கண்கள் கூடியிருப்பதும், எவ்வளவு அருமை

பாருங்கள். இவ்வளவு அதுகூலங்களும் இதற்கு இயற்கையிலேயே அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் இதற்குப் பறவைச் சேம்படவ வீரன் என்னுமோர் பெயரைச் சூட்டிவைக்கலாமோ வென்பதைச் சற்று யோசிபுங்கள்.

அதன் அலகின் அதிசயச் செய்கையை நீ யறியவேண்டுமானால் மறைவிருந்து பார்த்து மகிழ்வாயாக. முழங்கால் நீரில் நாணற்புதர் மத்தியில் சாந்தமே யோருருவெடுத்த தொப்ப ஓர் அதிசயமான வெள்ளைப் பறவை நிற்கக் கண்டால் உனக்கு எப்படியிருக்கும். உன் மறைவிடத்திருந்து சிறிது தூரம் நகர்ந்து கிட்டி எட்டிப் பார்ப்பாயானால் அது தனது நீண்ட கழுத்தை உடலுக்குள் இழுத்துக்கொண்டும் அலகை நீருக்கு நேராகச் சுட்டிக்காண்பிப்பதுபோல் வைத்துக்கொண்டு மிருப்பதைக் காண்பாய். இருந்தாற்போ லிருந்து நாரையானது தனது அலகை அம்பு பாய்வது போல் அவ்வளவு விசையாய் நீரிற் பாய்ச்சும். பாய்ச்சினவுடனே அதன் அலகு ஓர் மீனெடு வெளிவரக் காண்பாய்; அது வைத்த குறி தப்புகிறதேயில்லை. அலகு வெளிவந்தவுடனே நாரையானது தன் கழுத்தை நீட்டி வெகு சாதுரியமாய் இரையை எப்படி உள்ளே விழுங்கப் பக்குவமோ அப்படி அதைத் திருப்பி விழுங்கும். இவ்வளவும் ஒருவிதச் சந்தடியு மில்லாமலே நடக்கிறது. இவ்வித நிபுணத்துவத்தை பென்னென்று சொல்லலாம்! ஒடுமீனை ஓர் கோலால் குத்த முயற்சி செய்து பார்; அப்போது அது இத் தன்மையதென வுனக்கு நன்கு விளங்கும்.

நாரையால் விழுங்கப்பட்ட மீன் என்போடும் ஜீர்ணமாப்விடுகிறது. ஒரு சமயத்தில் ஓர் நாரையின் தீனிப்பையில் சுமார் நாற்பது ஆற்றுக் கெளுத்தி மீன்களைக் கண்டெடுத்தார்களாம். இதனால் அதன் ஆகாரத்தின் அளவும் ஜீர்ண சக்தியின் ஸ்திதியும் இத்தன்மைய வென்பதை யறிகின்றோமல்லவா?

நாரையின் பாதம் சேற்றில் நடப்பதற்கு உதவியா யிருக்கிறது மல்லாமல், மரக்கிளையின்மேல் ஊன்றி நிற்பதற்குத் தகுதியாய் அமைந்திருக்கிறது. இப் பறவைகள் மரத்தின் உச்சிக் கிளைகளில் ஒன்றிக் காலால் நின்றுகொண்டு மற்றொரு காலினால் உடலைப்பிழுண்டிக்கொண்டிருக்கக் காணலாம். பாதத்தின் நடுவிரல் வளைந்து கூர்மையாயிருப்பதால், அது இறகுகளைச் சுத்தஞ்செய்து சரிப்படுத்த ஓர் சிப்பைப்போ லுதவுகிறது.

நாரை தன் குஞ்சுகளுக்குத் தினத்துக் கிரண்டு தடவை இரை கொடுக்கும். தாய்ப்பறவை தன் அலகைப் பாக்கத் திறக்க, குஞ்சுகள் ஒவ்வொன்றாய் தொண்டைக்குள் தங்கள் அலகுகளை விட்டு ஆகாரத்தை யெடுத்துண்ணும். பெரிய பட்சிகளெல்லாம் இவ்விதமாகவே தங்கள் குஞ்சுகளை உண்பிக்கும்.

நாரையின் பொறுமைமை, 'மடைத்தலையிலோடு மீனோடெவொருமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாங் கொக்கு' என்பதனால் உணர்க.

சேலை சகாதேவ முதலியார்,

W. M. High School, Tiruvallur.

EVILS EVINced BY THE NEGLECT OF MOTHER-TONGUE

தன்மொழி
சுயபாஷைகளை அலட்சியஞ் செய்வதனால்
விளையும் தீமைகள்

நமது இந்துதேசத்து வாலிபர்கள் தற்காலத்திலே ஆங்கிலேய பாஷையிலும், அப்பாஷை வாயிலாக அங்ககணிதம், பீஜகணிதம், க்ஷேத்திரகணித முதலிய பற்பல கணித சாஸ்திரங்களிலும், மனோதத்துவ லட்சண சாஸ்திரத்திலும், தர்க்க சாஸ்திரத்திலும், பிருதிவி முதலிய பூதலட்சண சாஸ்திரத்திலும், பெளதிக லட்சண சாஸ்திரத்திலும், வானசாஸ்திர முதலிய அளவிறந்த சாஸ்திரங்களிலும் மிகவும் தேர்ச்சியடைந்து, பாண்டித்திய சின்னங்களாகிய சிறந்த பட்டங்கள் பெற்று, ஆங்கிலேய பண்டிதோத்தமர்களும் விவக்குமாறு சிறப்படைதல் நம்மனோர் யாவர்க்கும் பெருமகிழ்ச்சியை விளைக்கின்றது. ஆயினும் அம் மகிழ்ச்சியை யறவே கெடுத்து நம்மனோரைப் பெருந்துக்கத்துக்கு இலட்சியப்படுத்தத் தக்கதோர் பெருங்குறையுள்ளது. அக்குறை இத்தேசத்து வாலிபர்கள் தத்தம் சுயபாஷைகளை முற்றும் அலட்சியஞ் செய்து வருவதேயாம். ஆங்கிலேய பாஷையில் தேர்ச்சியடைந்து பரீக்ஷைகளில் தேற அவாவுடைய ஒவ்வொரு வித்தியார்த்தியும் தன் சுயபாஷையிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அளவுக்குத் தேர்ச்சியடைய வேண்டுமென்னும் அருமையான ஓர் நிபந்தனையைச்

சர்வகலாசாலைச் சங்கத்துப் புலவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற காரணத்திற்றான் இத்தேசத்து வாலிபர்கள் ஒருவாறு இப்போது சுயபாஷை முகத்திலாவது விழிக்கின்றார்கள். இத்தகைய நிபந்தனை யேற்பட்டிராவிடில் முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே சுயபாஷைகள் இருந்த இடமுந் தெரியாமற் போயிருக்குமல்லவா? சுயபாஷை யென்பது ஒருவனுக்குத் தாய்ப்பாஷையாகும். அவன் தன்னுடைய தாயின் முலைப்பாலை யருந்திவந்த காலந்தொட்டு அவனுடைய மனத்தில் படிந்துவந்த பற்பல தோற்றங்களும் அபிப்பிராயங்களும் அப்பாஷை வாயிலாகத்தான் உள்ளே புகப் பெற்றன. ஆகவே அத்தகைய பாஷையில் எவனொருவன் எதார்த்தத்திலே தேர்ச்சியடைகிறானோ அவனே அந்நியபாஷையிலும் தேர்ச்சியடைவா னென்பதற்கு எவ்வளவும் ஐயமில்லை. ஒருவன் யாதொரு அந்நியபாஷையில் முதிர்ந்தவயதிலே எவ்வளவு தேர்ச்சியடைந்து சிறந்த சாஸ்திர உண்மைகளை யறிவாணியினும், அவ்வுண்மைகளைத் தன்னுடைய மனத்தில் ஆவாகனஞ் செய்து கொள்ளும்போது, குழந்தைப் பருவத்தில் தான் தனக்குத் தெரியாமலே கற்றுக்கொண்ட சுயபாஷையே அவனுடைய மனத்திற் பேசிக் கொள்ளும் பாஷையா யிருக்கிற தென்னும் வாய்மை நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அனுபவசித்தமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட தாய்ப்பாஷையை ஒருவன் முற்றுந் கைசோரவிட்டு அந்நியபாஷையில் தேர்ச்சியடையப் பேரவாக் கொண்டிருந்தல் முதற்பணமில்லாமலே வட்டியைச் சேகரிக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்வதை ஒக்கும்.

இக்காலத்தில் ஆங்கிலேய பாஷையிலே கல்வி பயின்றுவரும் சில இளம்பக்குவிகள் சுயபாஷையில் பிறருடன் வசனிப்பதும் எழுதுவதும் தமக்குக் கௌரவவ்ரீனமென்று மதிமயக்கங் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய பேதமை அம்மம்! பரிதபிக்கத்தக்கது. சுயபாஷையில் சாதாரண விஷயங்களையும் வசனிப்பதற்கு வேண்டிய சொற்கள் அவர்களுக்கு முற்றுந் தெரியாமையே அவர்கள் அங்ஙனம் துரபிப்பிராயம் கொள்ளுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. டயம், ரேடி, லேட், க்ளீன், எனனும் ஆங்கிலேய பதங்களன்றி இவற்றிற்குச் சொற்கள் சுயபாஷையில் தெரியாமையினாலேயே அவர்கள் தம்முடைய வீட்டிலும் இவற்றையே ஆபாசமாய் வழங்கவேண்டியவர்களாகின்றார்கள். அவர்களே அங்ஙனம் இப்பதங்களை வழங்கத் தொடங்கும்போது ஆங்கிலேய பாஷை-

யைக் கனவிலுங் கண்டிராத ஸ்திரீவர்க்கங்களும் அச்சொற்களை அப்பியசிக்க நேரிடுகிறது. இவ்வண்ணம் ஆண், பெண் என்னும் இருபாலாரும் ஆங்கிலேய வார்த்தைகளையே சாமானிய விஷயங்களுக்கும் உபயோகித்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். ளாகையால், அந்தோ! ^{சுயபாஷை} சுயபாஷையின் கதி என்னாய்விட்டது! சாதாரணமாய் வசனிப்பதற்கு வேண்டிய முக்கியமான சொற்களும் வழங்காமற் போகின்றபடியினாலே நமது சுயபாஷை முற்றும் ஒளிமழுங்கிப் புனிதங்குன்றி கூழ்ணித்து விடுகின்றது.

நமது இந்தியாவின் ஒரு பெரும்பகுதியாகிய (Bengal) பங்காளவாசிகள் ஆங்கிலேயபாஷையின் உருகியினால் மதிமயங்கித் தம் சுயபாஷையாகிய பங்காலி பாஷையை பத்துவருடங்களுக்கு முன்வரையில் முற்றும் அலட்சியம் செய்துவந்தனர். அவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் ஆங்கிலேயபாஷா ஞானத்தினால் புருஷர்களைப் போலவே நடிக்கத் தலைப்பட்டனர். இவ்விபரீதத்தைக் கண்ட சில தேசாபிமானிகள் அங்கு அடிக்கடி பற்பல உபநியாசங்கள் செய்து பிரஜைகளின் மதிமயக்கத்தை மாற்றிய காரணத்தினால் இப்போது பத்துவருஷகாலமாக பங்காலி பாஷையானது அப்பிரதேசத்தில் மிகவும் யாவராலும் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. ஆங்கிலேய பாஷையில் மிகவும் பாண்டித்திய மடைந்து சிறந்த பி-ஏ, எம்-ஏ, பட்டங்கள் பெற்ற வித்வ சிரோமணிகளாகிய சில பங்காலிகள் ஒருவர்க்கொருவர் கடித சம்பாஷணை செய்து வருகையிலும் சுதேசாசார சம்பந்தமான கூட்டம் கூடும்போதும், தத்தம் கிருகங்களில் வசனிக்கும்போதும், இன்னும் அநேக சந்தர்ப்பங்களிலும் சுயபாஷையை யன்றி ஆங்கிலேய பாஷையையாவது அப்பாஷையின் வார்த்தைகளையாவது கூடுமானவரையில் உபயோகிக்கலாகாதென்று பெருஞ் சபதம் பண்ணிக்கொண்டு ஒரு கட்டுப்பாடாயிருந்து வருகின்றார்கள். அன்றியும் அச் சுயபாஷையில் இப்போது சில பத்திரிகைகளை ஆங்கிலேய பாஷா ஞானிகளாகிய சில சிறந்த பங்காலி பண்டிதர்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஆங்கிலேய பாஷையிலே எழுதப்பட்ட சில சிறந்த பத்திரிகைகளைப்போலவே பங்காலி பாஷையில் எழுதப்பட்டு வரும் அப்பத்திரிகைகளும் யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நமது பங்காளத்துச் சுகோதாரர்கள் செய்துகொண்டவண்ணம் ஒருவித சங்கேதத்தை

இத் தேசத்து ஏனைய பிரதேசவாசிகளும் செய்துகொள்வது சர்வோத்தமமாகும்.

நம்முடைய தேசத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவாராத அப்பியாசங்கள் முதலியவற்றிற்கும், இங்கு அகப்படாத பண்டங்கள் முதலியவற்றிற்கும், நமது சாஸ்திரங்களில் கூறப்படாத கோட்பாடுகள் முதலியவற்றிற்கும் சுயபாஷைகளில் வார்த்தைகளாகப்படுவது தர்லபந்தான். அப்படிப்பட்ட விஷயங்களுக்காகமாத்திரம் அந்நியபாஷையினுள்ள வார்த்தைகளைக் கையாளவேண்டியது இன்றியமையாததானபடியினால், அது எவ்வளவுங் கூடாதென்பதல்ல எம் கருத்து. சுதேசிகள் ஆங்கிலேய பதங்களை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் உபயோகிக்காமலே ஆங்கிலேய பாஷையின் விஷயமாகப் பெருந் துவேஷம்பாராட்டி அடம் சாதிக்க வேண்டுமென்று யாம் இங்குக் கூறவரவில்லை.

அந்நியஜாதியாருடன் கூட்டுறவு கொண்டிருக்கையில் அவர்களுடைய நடையுடை பாவனைகள் நம்மிடத்துப் படிவனபோல் அவர்களுடைய பாஷையின் சொற்களும் நம்முடைய பாஷையில் பையப் பையப் புகுவது இயல்புதான்.

“பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும்

வழுவல கால வகையினுனே.”

யாதொருபாஷையினுள்ள சில பதங்கள் வழங்காமற்போவதும்துதனமாகச் சில பதங்கள் வழங்கத் தொடங்குவதும்குற்றமாகமாட்டா, அங்நனமாவது கால இயல்பு என்று பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர். இரண்டு ஜாதியார் ஒருவரோடொருவர் கலந்து உறவாடும்போது அவர்களுடைய பாஷைகளும் உறவாடாமற்போகுமோ? மகமதியர்கள் நம்முடைய தேசத்தை அரசாண்டு வருகையில் அவர்களுடன் நம்மவர் கலந்துறவாடிய காரணத்தினால் தயார், ஆஜர், பதில், பத்ரம்; பந்தோபஸ்த், உஷார் முதலிய சொற்கள் இர்துஸ்தானி பதங்களென்று நமக்குத் தெரியாமலே நம் சுயபாஷையில் நுழைந்துவிட்டன. இம்மட்டே? நம்மூர் மா-ரெய்-சர்க்கரை-பருப்பு முதலிய வஸ்துக்களைக் கொண்டே செய்யப்படும் பலகாரங்களெல்லாம் மிட்டாய், லட்டு, பர்ப்பி, பூந்தி, அல்வா, ஜிலேபி, என்னும் மகம்மதிய நாமங்களையே பெற்று நம்மூரில் இன்றைக்கும் வழங்கிக்கொண்டு வருகிற விசித்திரத்தைப் பார்க்குமிடத்து, நாம் யாருடன் உறவாடுகின்றோமோ அப்படிப்-

பட்ட அந்நிய ஜாதியாருடைய பதங்கள் நம் பாஷையில் நுழைந்து விடுமென்று தெளிவாய்த் தெரியவருகிறது. அத்தகைய அந்நிய தேசத்தார் நம் தேசத்து அரசர்களா யிருப்பார்களாகில் அவர்களுடைய நடை யுடை பாவனைகளும் வார்த்தைகளும் அதி லேசாய் நம் மனத்தைக் கவர்ந்துவிடு மென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

நம் தேசத்துப் பதங்களாகிய வறட்டி, கிடங்கு, கட்டுமரம், வண்டி, தோட்டி, மனை, காணி முதலிய பதங்கள் ஆங்கிலேயர்களால் வழங்கப்பட்டு வரும்போது அவர்களுடைய பதங்களை நாம் வாங்கினால் பிழை யாது? என்று சிலர் ஆட்சேபிக்கக்கூடும். நம் தேசத்துப் பதங்கள் விதியில்லாமையினால் ஆங்கிலேயர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு வருவனபோல் கலெக்டர், கோர்ட், மாலிஸ்ட்-ரேட், கிரிமினல், ஸிவில், கவர்னர் முதலிய ஆங்கிலேய பதங்களை வேறே விதியில்லாமையினால் நாம் உபயோகிக்கலாம். அதைக் குறித்து யாம் ஆட்சேபணைகூற வரவில்லை. நம்மவர்கள் ஆங்கிலேயர்களுடைய அதிசாதாரண பெயர்ச்சொற்களையும் பண்புச்சொற்களையும் வினைச்சொற்களையும் உரிச்சொற்களையும் முன்னும் பின்னும் தம் சுயபாஷையின் பதங்களும் வேற்றுமை யுருபுகளும் மெய்க்காவலர்போ லிருந்து ஊழியஞ் செய்யுமாறு அந்தோ! ஏனோ உபயோகிக்கவேண்டும்? சில முக்கியமான பெயர்ச் சொற்கள் தவிர நம் பாஷையின் பண்புச்சொற்கள் முதலியவற்றை அனாவசியமாய் ஆபாசமாக ஆங்கிலேயர்கள் எப்போதேனும் வழங்குகிறார்களா? அம்மவோ! நம்மவர்கள் இவ்வளவு அபிமான சூனியர்களா? இடையிடையே ஆங்கிலேய பதங்களை உபயோகித்துச் சுயபாஷையை ஆங்கிலேயர் நகைக்கப் பேசுவதைக் காட்டினும், நம்மவர்கள் ஆங்கிலேய பாஷையிலேயே முழுவதும் வசனித்துக்கொண்டு வருவார்களாகில் அது எமக்குச் சர்வ சம்மதமேயாம். நம் தேசத்துச் சுயபாஷைகள் ஒளிமழுங்கி நிற்பதற்குக் காரணமாயுள்ள இன்னும் சில விஷயங்களையும் அக்குறையைப் போக்குவதற்கேற்ற சில சூழ்ச்சிகளையும் காட்டுகிறோம்.

நமது இந்துதேசத்து வாலிபர்கள் தத்தம் சுயபாஷைகளை அலட்சியஞ்செய்து வருவதனால் விளையும் தீமைகள் சிலவற்றை எடுத்து முன்னர்க் கூறினோம். சிலவற்றை ஈண்டு கூறுகிறோம். நம்மைத் தற்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் அரசாண்டு வருகிற காரணத்தினாலேயே ஆங்கிலேய பாஷை உயர்ந்ததென்றும், நாம்

ஆளப்படுபவர்களா யிருக்கிற காரணத்தினாலேயே நமது சுய-தேச பாஷைகள் தாழ்ந்தனவென்றும் அனேகர் மதிமயக்கங் கொள்ளுகிறார்கள். அத்தகையோர் ஆங்கிலேய பாஷையிலேயே முழுவதும் எக்காலத்தும் வசனித்துக்கொண்டிருப்பது பெருங் கௌரவமென்றும், அங்ஙனம் வசனிக்கச் சக்தி போதாவிடத்து அப்பாஷையின் பதங்களையேனும் சுயபாஷையின் பதங்களுடன் இடையிடையே கலந்து பேசுவதே ஒருவிதத்தில் கௌரவமென்றும், இவ்விரு வகையான சக்தியும் அமையப்பெறாத சுதேசிகள் சுதேசபாஷையில் எவ்வளவு சிறந்தவர்களா யிருக்கினும் அவர்கள் நன்குமதிக்கப் படுவதற்கு எவ்வளவும் அருகரல்லவென்றும் துரபிப்பிராயங் கொள்ளுகிறார்கள். இத்தகைய துரபிப்பிராயங்கொண்ட சில சிறுவர்கள் தாம் சர்வகலாசாலையில் கல்வி பயின்று உயர்ந்த பரீட்சைகளுக்குப் போகும் போது, ஆங்கிலேய பாஷையிலாவது வேறே கணிதம், தர்க்கம், பூகோளம், சரித்திரம் முதலியவற்றுள் எதிலாவது போதுமான அளவுக்குத் திறமை பெற்றிராத காரணத்தினாலே பரீட்சையில் அபஜய மடைவார்களாகில், அவர்கள் தம்முடைப நண்பர் உறவினர் முதலிடோர் எந்தப் பாடத்தில் தவறிப்போனீரென்று பரிந்து உசாவுகையிலே வாஸ்தவத்தில் சுயபாஷையிலே தவறிப் போகாமலிருந்தும் அதிற்றான் தவறிப்போனோமென்று பொய்யுரை கூறிப் போலிக் கௌரவம் பாராட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். பேதலையில் இப்படிப்பட்ட வித்திபார்த்திகளுக்கு எவரும் நிகரில்லை. தாய்ப் பாஷையாகிய சுயபாஷையில் தவறுவது ஏனைய பாடங்களில் தவறுவதைக் காட்டினும் மிகுந்த அவமான மென்பதையும், தமக்கு முலைப்பால் தந்து பரிவுடன் வளர்த்த தாயின் பாஷையைத் திரஸ்காரம் செய்வதனால் அத்தாயின் விஷயமாகச் செய்ந்நன்றி மறந்ததாகு மென்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்திலர்போலும்!

இத்தேசத்துச் சிறுவர்கள் உண்மையிலே ஆங்கிலேய பாஷையிற் சிறந்தோங்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் சர்வகலாசாலைச் சங்கத்தவர்க் கிருக்குமாயின் அவர்கள் பிரதமத்திலே சுதேச சிறுவர்களைத் தம் சுய பாஷையில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெறும்படி செய்வது அத்தியாவசியமென்று, சில வருடங்களுக்கு முன் இச்சென்னையில் துரைத்தனத்தார் சார்பிலே (Advocate General) நியாயதுரந்தர மஹாபிபுணராயிருந்த கன்னிங்ஹாம் துரையவர்கள்

ஒரு உபநியாசம் செய்தனர். சர்வ கலாசாலைப் பரீட்சைகளில் தேறவேண்டிய சிறுவர்கள் தத்தம் சுயபாஷையிலே மொத்த எண்ணில் நான்கிலொருபாகம் பெற்றால் போதுமென்று முன்னே ஏற்பாடு செய்திருந்த இச் சென்னைச் சர்வகலாசாலைச் சங்கப் புலவர்கள், இப்போது சுயபாஷையிலே மொத்த எண்ணில் மூன்றிலொருபங்கு பெற்றால்தான் சிறுவர்கள் பரீட்சையில் தேறினவர்களாக எண்ணப்படுவார்களென்று நிபந்தனை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இது மிக்க உசிதமான நிபந்தனையென்று யாம் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். சுயபாஷையிலே மொத்த எண்ணில் ஒவ்வொரு சிறுவனும் குறைந்தது பேர்பாதி யாவது வாங்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தால் பின்னும் உசிதமா யிருக்குமென்பது எம் அபிப்பிராயம். அதற்குச் சில நியாயங்கள் அடியிலெடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

யாதொரு சிறுவன் அந்நிய பாஷையைக் கற்கப் புகுவதன் முன் குறைந்தது நூலென்று வருடமாவது தன் சுயபாஷையிலே இலக்கண இலக்கிய ஞ்னம் பெற்றிருப்பது பெரும்பயனுக்கு ஏதுவாகும். அப்படிப்பட்டவன் அந்நிய பாஷையைக் கற்கப் புகுவானாயின் அது அவனுக்கு அதிலேசாய் வந்துவிடும். ஏனெனில், சற்றேறக்குறைய எல்லாப் பாஷைகளும் ஒரே மாதிரியான மூலாதாரக் கோட்பாடுகளை யனுசரித்தே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது நமது துறைத்தனத்தார் சிறுவர்களின் கல்வி அபிவிருத்தி விஷயத்தில் அதிக நாட்டமுடையவர்களாகி அளவிறந்த உசிதமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றார்களேனும் ஓர் பெருங் குறை எமக்குப் புலப்படுகின்றது. அஃது யாதெனில் — இப்போதைய ஏற்பாட்டின்படி சிறு குழந்தைகள் முதலில் தத்தம் சுயபாஷையின் நெடுங்கணக்கை ஆரம்பிக்கும்போதே ஆங்கிலேய பாஷையின் நெடுங்கணக்கையும் ஆரம்பித்துக் கற்கவேண்டியவர்களாய் யிருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெருங் குறையென்பதற்கு எவ்வளவும் ஐயமில்லை. சிறுவர்கள் ஆங்கிலேய பாஷையின் எழுத்துகளையும் அசைகளையும் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் கற்கும்போது எவ்வளவு சிரமை அடையவேண்டியவர்களாய் யிருக்கிறார்களோ. அவ்வளவு சிரமையைத் தமது சுயபாஷையின் எழுத்துகளையும் அசைகளையும் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் கற்கும்போதும் அடைய வேண்டியவர்களாய் யிருக்கிறார்கள் இவ்வாறே ஆங்கிலேய பாஷை-

யில் முதற் பாட புஸ்தகம் படிக்கும் சிறுவர்கள் சுயபாஷையில் முதற் பாட புஸ்தகத்தைத்தான் வாசிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆகவே ஆங்கிலேய வகுப்புட் பாடங்களும் சுயபாஷை வகுப்புட் பாடங்களும் சிறுவர்களுக்கு ஒரு தன்மையனவாகவே யிருக்கின்றன. இதனால் அந்நிய பாஷையாகிய ஆங்கிலேய பாஷை சிறுவர்களுக்கு எவ்வளவு பிரயாசையாயிருக்கின்றதோ அவ்வளவு பிரயாசையாகவே சுயபாஷையும் அவர்களுக்கிருக்கின்றது. இளமைப் பருவத்தில் சிறுவர்களுக்கு அதிக பிரயாசை கொடுப்பதனால் அவர்களுடைய மனமும் தேகமும் பலமுங் குன்றிவிடுகின்றன. இப்படி யாவதனால் அவர்களுடைய வாழ்நாள் எல்லாவிதத்திலும் கூர்ணித்துப்போகுமே! ஆங்கிலேய பாஷையின் இலக்கணத்தைக் கற்கத் தொடங்குவதற்கு முன் ஒவ்வொரு வித்தியார்த்தியும் தன் சுயபாஷையின் இலக்கணத்தைச் செவ்வையாய் வாசித்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அந்நிய பாஷையிலுள்ள சொற்களுக்குள்ளே பெயர் வினை இடை உரி என்னும் பாகுபாடுகளையும் வாக்கியங்களில் அச்சொற்களுக்குள்ள சம்பந்தங்களையும் இன்னும் பாஷை நடையைச் சேர்ந்த அனேக விசித்திரங்களையும் அறிந்துகொள்வது மிகவும் துர்பலமாய் முடியும். ஆகையால் அந்நிய பாஷையைக் கற்கத் தொடங்கும் ஒருவன் தன் சுயபாஷையைக் குறைந்தது நாலாந்து வருடம் வரையில் கற்றுத் தேர்ச்சியடைவானாகில் அவ்வந்நிய பாஷையை அவன் அதிலேசாய் வெகு சீக்கிரத்தில் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வனாயிருப்பான். இந்த விஷயத்தை இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் அனுபவவாயிலாகக் கண்டு தெளியலாம்.

மேற்கண்ட காரணங்களினால் பிரதமத்திலேயே நம் தேசத்துச் சிறுவர்கள் இக்காலத்துக் கல்வி ஏற்பாட்டின் குறைவினாலே தம் சுயபாஷையை அந்நிய பாஷையைப் போலவே பாவிக்க வேண்டியவர்களாகின்றார்கள். இதனால் ஆங்கிலேய பாஷையில் அவர்கள் விரைவிலே தேர்ச்சி யடையக் கூடாதவர்க ளாய்விடுகின்றனர். இங்கிலாந்திலே ஆங்கிலேய பாஷையில் பாண்டித்தியம்பெற்ற பலகனவான்கள் ஐரோப்பா கண்டத்தில் வழங்கும் பற்பல பாஷைகளையும் நம்தேசத்துக் கஷ்டமான சமஸ்கிருதம் திரவிடம் முதலிய பாஷைகளையும் நாலாந்து வருடங்களுக்குள்ளே கற்றுத் தம்முடைய சுயபாஷையிலே மொழி பெயர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய ரிபுணத்துவ மடைந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் அங்ங-

னம் ஆவதற்குக் காரணம் யாது? தம்முடைய சுயபாஷையில் அடைந்த தேர்ச்சியே அதிசீக்கிரத்தில் ஏனைய எல்லாப் பாஷைகளிலும் அடையும் தேர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கின்றது. இத்தேசத்துக் கல்விமான்களுக்குள் அனேகர் தம் சுயபாஷையிலுள்ள கிரந்தங்களை ஆங்கிலேய பாஷாந்தரம் அதிலேசாய்ச் செய்யக் கூடியவர்களாயிருந்து ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பயன்படுகின்றார்களே யன்றி ஆங்கிலேய பாஷையிலுள்ள கிரந்தங்களைத் தமது சுயபாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துத் தம் நாட்டவர்க்குப் பயன்படுவதில்லை. இது என்ன விபரீதம்! ஆங்கிலேய கனவான்கள் தம் தேசத்திடத்தும் தம் தேசத்தாரிடத்தும் கொண்டிருக்கும் அபிமானம் நம் தேசத்துக் கனவான்களுக்கு நம்முடைய நாட்டிடத்தும் நாட்டவரிடத்தும் இல்லைபோலும்! அந்நிய பாஷையில் அடைந்திருக்கும் அவ்வளவு. தேர்ச்சி அக்கனவான்களுக்குத் தம் சுயபாஷையில் இராமையே அதற்குக் காரணம். இத்தேசத்துக் கனவான்கள் அனேகர் இராமாயணம் பாரதம் முதலிய காவியங்களின் சரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகையில் ஆங்கிலேயர்கள் ஆங்கிலேய பாஷையில் தம் நாட்டவருடைய உபயோகத்துக்காகச் செய்துகொண்ட மொழி பெயர்ப்பையே எடுத்து வாசிக்கின்றார்கள். இது ஆங்கிலேயர்களுடைய நகைப்புக்கு எவ்வளவு இலக்காகும்!

தற்காலத்தில் நமது சிறுவர்கள் வித்தியாரம்பஞ் செய்யும்போதே சுயபாஷையையும் அந்நிய பாஷையாகிய ஆங்கிலேய பாஷையையும் ஏககாலத்தில் ஒருபடித்தாய்க் கற்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறபடியினால் அவ்விரண்டு பாஷைகளும் ஒரு தன்மையனவாகவே கஷ்டத்தைப் பயக்கின்றன வென்று முன்னமே கூறினோம். பிறகு அவர்கள் மேல்வகுப்புகளுக்குச் செல்லும்போது சுயபாஷையைப் படிப்பதெல்லாம் ஒரு மணி நேரந்தான். மற்ற ஐந்து மணி நேரமும் ஆங்கிலேய பாஷையையும் அந்தப் பாஷைவாயிலாகக் கணிதம் பூகோளம் சரித்திரம் தர்க்க முதலிய பாடங்களையுமே அவர்கள் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறபடியினால் தினம் ஒருமடங்கு சுயபாஷையில் நாட்டமும் அதற்கு ஐந்து மடங்கு அந்நிய பாஷையில் நாட்டமும் அவர்கள் வைக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இந்தஸ்திதியிலே அவர்களுக்குச் சுயபாஷையில் என்னனம் உருசியும் ஞானமும் விளைதல் கூடும்? எதை வாசிப்பது ஒருவனுக்குச் சலபமாயிருக்கிறதோ

அதில்தான் அவனுக்கு உருசியுண்டாகும். மேற் போந்த நியாயங்களினால் சுயபாஷை ஆங்கிலேய பாஷையைக் காட்டினும் சிறுவர்களுக்குக் கஷ்டமா யிருக்கிறபடியினால் அவர்களுக்கு அது ஆங்கிலேய பாஷையைவிட உருசி குறைந்ததாகக் காட்டுகிறது. இது இயற்கைதான். சுயபாஷைகள் இப்போது முற்றும் நசிந்து போகாமல் எங்கும் தலைகாட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கு நமது ஆங்கிலேய கவர்ன்மெண்டாருடைய நன்முயற்சியே காரணமா யிருந்தபோதிலும் அவர்கள் வித்தியா விஷயமாகச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடே ஒருவிதத்தில் அச் சுயபாஷைகளைப் பின்னும் நன்றாய்ச் செழித்தோங்க வெட்டாமற் செய்கின்றது. ஆனால் மானிடரால் செய்யப்படும் எவ்வகைப்பட்ட ஏற்பாடுகளன்றும் சில குறைவுக ளிருப்பது இயற்கைதான்.

‘நெல்லுக்குமிடிண்டு நீர்க்கு றுரையுண்டு

புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு’

என்னும் பிரமாணத்தை நாம் நினைப்பூட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு காட்டப்பட்ட குறைவுகளைப் போக்குவதற்கு வித்தியா விசாரணைத் தலைவர்கள் சீக்கிரத்தில் தக்க ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டுமென்று யாம் குறையிரக்கின்றோம்.

நம் தேசத்து வித்தியார்த்திகளிடத்து ஒரு பெருங்குறை யுளது. ஆங்கிலேய பாஷையில் போதிக்கப்படும் பாடங்களைக் கற்கும்போது வகுப்புகளில் அவர்கள் எவ்வளவு சிரத்தையுள்ளவர்களாயும் உபாத்தியாயர்களிடத்தில் அமரிக்கையும் விசுவாசமு முள்ளவர்களாயு யிருக்கிறார்கள் ! சுயபாஷை கற்கும் வகுப்புகளில் பண்டிதர்களை அவர்கள் அலக்கழித்துப் பாடத்தீர் சிரத்தைகுன்றிப் பெரும்பழிக் குள்ளாகின்றார்கள். அவ்வகுப்புகளில் அவ் வித்தியார்த்திகள் தம் தேசத்துப் பண்டிதர்களை அலக்கழிப்பதை ஆங்கிலேய பாஷையைக் கற்பிக்கும் போதகாசிரியர்களாகிய ஐரோப்பிய கனவான்கள் காணும்போது அவர்களுக்கு அச்சிறுவர்மாட்டுண்டாகும் அருவருப்பை இவ்வளவினதென்று இங்கு எடுத்து மொழிகளினால் காட்ட யாம் வலியுளேமல்லேம்.

ஒவ்வொருவனும் இளமைப் பருவத்திலேயே தன் தன் தேசாசாரம் குலதருமம் மதலட்சணம் :தெய்வ இலக்கணம் முதலியவைகளைத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். அதற்குச் சுயபாஷையின் ஞானம் இன்றியமையாதது. ஆகையால் தாய்ப் பாஷையில்

ஞான சூனியர்களாயிருக்கும் சிறுவர்கள் பெரும்பாலும் தெய்வ நம்பிக்கை யற்றவர்களாயும் குலாசார முதலியவைகளை உணராதவர்களாயு மிருக்கின்றனர். இந்த ஸ்திதியைக் காட்டினும் நமது தேசத்துச் சிறுவர்களுக்கு வேறே ஹீனஸ்திதியு முண்டோ?

மேலெடுத்துக் காட்டப்பட்ட நியாயங்களைச் சித்த சமாதானத்துடன் கவனித்து நம் தேசத்துச் சிறுவர்கள் தத்தம் தாய்ப் பாஷைகளை அலட்சியம் செய்பரம் விருப்பர்களாக, அவர்கள் அங்ஙனம் செய்பா வகைக்கும், அது அவர்களுக்குச் சுலபமாயிருந்து உருசியைப் பயக்கும் வகைக்கும் காரணியுள்ள நமது துரைத்தனத்தார் வேண்டிய முயற்சி செய்வாராக, இத்தகைய குறைவுகளை யெல்லாம் போக்கி நம்மைக் குணப்படுத்துவதற்குத் தற்காலத்தில் துரைத்தனத்தாரைக் காட்டினும் வேறு நமக்கு யாவருளர்? ஏனெனில்,

‘அனைவோர்க்குந் தெய்வமிலை முகப்பைம் பூணிறை.’”

ஜனவிநோதினி.

CHILDREN OF DISTANT LANDS

தூரதேசத்துக் குழந்தைகள்

ஜப்பான் சிறுவர் - சீனச் சிறுவர்

சில வருஷங்களுக்கு முன் ஜப்பான் சிறுவர்களைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் நமது நல்லாசிரியனில் வெளிவந்த விஷயம் பலர் நன்கு உணர்வார்கள். அவற்றை விரைவில் முடிக்குமாறு நண்பர் பலர் விரும்பினர். அதனால் ஜப்பான் சிறுவர்களைப் பற்றியும் சீனச் சிறுவர்களைப் பற்றியும் பல அரிய விஷயங்கள் விளங்குமாறு இனிய புஸ்தகம் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றோம். இதை வாசிப்பதனால் சிறுவர்களுக்குப் பூகோள விஷயமும் சரித்திர விஷயமும் நல்லொழுக்க விஷயமும் நன்கு புலனாகும். இது தாயார் குமாரனுக்குக் கதை சொல்லும் விதமாக மிக எளிய நடையில் அநேக சித்திரப் படங்களுடன் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வெளிவந்திருக்கிறது. சிறுவர்களுக்கு இன்பமூட்டும் இனிய கதைப் புஸ்தகம் போல்வது. இதனை ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தவறாமல் உபயோகிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம். விலை அணு 6.

QUEEN MARY READERS

மேரி ராணி வாசக புஸ்தகங்கள்

இப்பெயர்கொண்ட புஸ்தகங்கள் ஒன்றுமுதல் ஐந்துவரை வெளிவந்துள்ளன. இவை ஸ்ரீமான் கா. நமச்சீவாய முதலியார் அவர்களால் பெண்களுக்காகவே ஏற்ற முறையில் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. நம் இந்திய குடும்பத்துக்கு அவசியமாகத் தெரியவேண்டிய அரிய விஷயங்கள் எளிதாகத் தெரியும்படி கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு இனிய பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் இந்திய பெண்கள் இப்புஸ்தகங்களை வாசிப்பதால் பல நன்மைகள் விளையுமென்பதில் தடையில்லை. குழந்தைகளைத் தாலாட்டல், விளையாட்டுக் காட்டல், நலங்கிடும் பாடல்கள் பெரிதும் அழகுடன் விளங்குகின்றன. இவ்வாறு பெண்களுக்கெனத் தனியாக முதல் முதல் வெளிவந்த புஸ்தகங்கள் இவைகளே. உபாத்திமார்கள் யாவரும் வாங்கிப்பார்த்துத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் பாடமாக வைத்துப் பயன்பெறுவார்களென நம்புகின்றோம்.

விலை—I-2அ., II-2அ. 6பை., III-3அ., IV-4அ., V-5அ.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,

புஸ்தக வியாபாரிகள்,

35, சின்னத்தம்மித் தெருவு, சென்னை.